

אָשֶׁר לְפָנֶיךָ

לפי סמייט (חטיה ז') ר"ש הוסיף בלא ברכתו על סולחן חד ולם אמריו עליו ד'ת כללו הכתוב מחייב מותים. אבל בלא ברכתו שאללו עליו ד'ת. כללו הכתוב מחייבו כל מוקס כ'ב: מה' וידבר עלי' זו כטולון חד להפכו ס': لكن מי בטמוד בפרנסתו ר' חי סיירון מל'פ' זה כתבעצ' קודס ברכות ז'. וכשהת בראק יכל נחתת צו ליפנאי ידי וחכמת ליעזר בכל יוס' בקרא. משנה הלכות ואנדרות. ונש ספרי ידאים. ובמשנה קלס': (זধ' נמס' קוזין ד' מ' סולן פחים ושות נס' הילן פנ' ד'מ' וממשלי יכלה ס' י' בסולוט מוחייב ננשוד ס'כ') :

תורה (ט' יט'): נָתַן תְּתִין לוֹ וְלֹא יְרֻעַ לְבָבֶךָ בְּתִתְחָה לוֹ כִּי בְּגַלְלֵה הַדָּבָר הַזֶּה יְכַרְקֵד יְאַלְמֵץ בְּכָל מִעֵשֶׂךָ וּבְכָל מִשְׁלָחֶיךָ :

נביים (פסי י') ותפק לראב נפשׁוּ נפשׁ נעה תשבע עזורה בחשך אורך ואפלתך בצדדים בתוכיים (מאל ג') מושב עזיו הוא יבורך כי נהנו מהחגנו לדל:

פסנה (לטום פ'*) רבי אליעזר איש ברהטוּחא אומר פָּנָן לו מְפַשֵּׁלָו שָׁאִתָּה וַיְשַׁלֵּךְ שָׁלוֹ . וכן בָּרוּד הוּא אומר
כִּי קְמַה הַבָּל וַיִּדְקַח נָהָנוּ לְהָ :

נברא (כיטט י'') אמר רבי יודהה שלשה דברים מאיריבין ימיו ושנותיו של אדם. אחד כהן המאריך בשליחנו. דהיינו אני עניא יוחיב לך. רבי יוחנן ורבי אליעזר ראמרי תרוייה כל זמן شبית המקדש קים מובהך מכפר על ישראל. ועכשו שולחנו של אדים מכפר עליהם: מדרש קהלת י' י' שלח לחפה על פניו הימים כי ברוב הימים תמצאננו: אם בקשת לעשות צדקה. עשה אותה עם עמלי תורה. שאין פים האמורongan אלא תורה. שנאמר חוי כל צמא לכוי למים: הלכות טהרה (א) י' כל איש ישראל חיב בתלמיד תורה בין עני בין עשיר אפיקו בעל אשה ובנים חיב ייזס' י' רקבזע זמן לחתמוד תורה ביום ובלילה. וכי שאי אפשר לו ללמד מפני שאיןו יודע כלל למד. או מפני הטירות שיש לו. ספיק אחרים להומדים ותחשב לו כאלו לויד בעצמו: (ב) י' י' לעולם אין אדם מעוני מן הצדקה. ולא דבר רע. ולא הויק מרגנגל על ידה. שנאמר והיה מעשה הצדקה שלום:

אגרות ג"ג מפמ"ג י' ואמ"ר רב אשי שקיולה צדקה בגין כל המצוות . שנאמר והעמדנו עלינו מצות :
 (א) ג"ג מ' דרש רבי יודא בר שלום כי שם שמונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה . בקח חסרוןתו
 (ב) כט י"ז צב האל פורים לרגע לחמק : לא זכה . וענינים מודדים תביא בית :
 של אדם קצובין לו מראש השנה . זכה הלא פורים לרגע לחמק : לא זכה . וענינים מודדים תביא בית :
 וזה ט' פומחה ק"ג מאן דאתעון על פתוריה ומיתענן באינזון מיבילין . איתך ליה לאיךרא ולדאנא על קידושא
 דארעא קידישא ועל הייכלא דמלפא דאתחרב יבגין הא עזיבוי קידושא בריך הוא חשב
 ליה פאלוי בני ביתיה . זבחה חולקה :

זהר חדש ז"ה תיקינה שתירתה למשיב מדרוא מיבלא למסבנה :

תרי"ג נמציאו כ' לברך השם יתפתק אחר שיאכל האדים וינשבע מלהם במתה שבחזב ואכלת ישכעת וברכת וכו' מהין מeos פ' ולבסוף כתוב מוקובל אני מרבותי שבל העריר בברכת המזון מזונתו מגזין לו ברבוד כל ימיו: ספרי יראים יה' שאין ברכבת המזון פטור הויב דברי תורה בסעודתו. והנזהר בדברי תורה דיקא על שליחנו דבר קדום פיק ס' ולהאכיל עני בן תורה בסעודתו או להפריש אותה מטהע להז ארגנו של צדקה מיזח על פ' סמ"ס פטור סליחותך לך הסקפת לומדי תורה פחת חלק מאכל העני בכל סעודה. שבר' בפועל מן הטעמים ונטיל וקייר דמייסךגדנו. ברכאנן מעילא ותהיא ולא עוד אלא רצוי לתניין פטורין פ' דמי סולטא נמי כיש' נימה ונכוד כל פמי סתמוד וסואס סוג. ולמי כסוס' וזוכה לבנים ובני בנים בעלי תורה בעלי חן ובבוד ועו"ש' ואיריבות ימים ושנים טובים ומלאכי השרת מברכין אותו ומבריזין עליו זה השליחן אשר לפניו יי' ועל שילוח ביה אמרו חוליל. ועכ'שו של אדים טבפר עליו ונחשב לו בהקברת שני תמידין בכל יום וסר עונו וחטאתו תכפר:

כמו: כל'ה (ס' קפ'!) מוסס נפטר מ-בן דודון מלך. סביווותן ווועם פטומה. וכחיך מל כל קריינט פקDIG מלך. ופאו' פאנע מל ספערטניוק. והכווינט פאנע גראט צו:

Шулхонъ Гашемъ. Трапеза предъ Господомъ. Новое изданіе съ изданія 1863 г.
Лзволено цензурою 21 Февраля 1877 г. Вильна